

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 6C/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518201404
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Šimonová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2022:2518201404.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ingrid Šimonovu v spore žalobkyne: D. L. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, právne zastúpená: Mgr. Veronika Blašková, advokátka, Alexandra Dubčeka 10, Piešťany, IČO: 53 533 861 proti žalovanej: Základná škola, so sídlom Brezová 19, Piešťany, IČO: 36 080 331, právne zastúpená: Mgr. Martina Masárová, advokátka, Záhradná 2/B, Piešťany, IČO: 37 843 303, o uloženie povinnosti ospravedlniť sa, informovať žalobkyňu a o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti uloženia povinnosti žalovanej informovať žalobkyňu elektronickou správou na e-mailovú adresu L..B..C. v pravidelných týždenných cykloch, každý piatok počas príslušného školského roku, s výnimkou vianočných a jarných prázdnin, o výchovno-vzdelávacích výsledkoch žiačky M. B., a to o študijných výsledkoch za daný týždeň, dochádzke a absenciách, dôvodoch absencii, o čase a mieste plánovaných školských aktivít na nasledujúci kalendárny týždeň nepretržite, až do úspešného ukončenia štúdia M. B. na Základnej škole na Brezovej ulici č. 19 v Piešťanoch z a s t a v u j e .

II. Vo zvyšnej časti o uloženie povinnosti žalovanej ospravedlniť sa žalobkyni a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.05.2018 domáhala proti žalovanej (ďalej len „ZŠ“) vydania rozhodnutia, ktorým by súd vyslovil, že ZŠ nemá zákonné právo zasahovať do rodičovských práv a povinností žalobkyne, žalobkyňa ako zákonný zástupca maloletej M. B. môže kedykoľvek na svoju zodpovednosť prevziať zo ZŠ svoju dcéru M. a plniť si svoje rodičovské práva a povinnosti. Skutkovo svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 05.09.2017 prišla spolu so svojimi rodičmi do ZŠ pre maloletú M., avšak triedna učiteľka jej ju nechcela odovzdať. Po rozhovore s pani riaditeľkou sa dohodli, že žalobkyňa písomne požiadala T. B. aby ju splnomocnil na vyberanie M. zo ZŠ a po piatich minútach rozhovoru ju riaditeľka odbila slovami, že sa predsa nebudeme dohadovať pred maloletou M., kto ju má právo zo školy vyzdvihovať. Dňa 07.09.2017 jej ZŠ neumožnila odvieť maloletú M. domov, musela čakať až do 15,30 hod. kedy bol na to súdom vyhradený čas a M. si mohla zobrať. Dňa 08.09.2017 strávila X J. M. 1,5 hodiny v riaditeľni v prítomnosti riaditeľky, zástupcu školy, T. B., jeho právnej zástupkyne, dvoch príslušníkov polície a neskôr aj dvoch pracovníčok ÚPSVaR, pričom dňa 05.09.2017 práve riaditeľka upozornila, že pred M. sa nebudú rozprávať a riešiť podobné veci. Toto stretnutie skončilo násilným odvedením M. jej otcom. Dňa 19.09.2017 ju zástupca školy F.. X. H. dôrazne niekoľkokrát upozornil, aby ráno nechodila za M. do školy, pokiaľ ju privedie do školy jej otec T. B.. Následne 25.09.2017 zvýšeným hlasom a pred inými rodičmi a triednou učiteľkou na rodičovskom združení ju obvinil z toho, že ráno 25.09.2017 nepriniesla M. do školy jej aktovku, pričom M.

priviedol do školy jej otec. Otec nezabezpečil M. v ten deň učebné pomôcky. Žalobkyňa vo svojej žalobe ďalej opísala ďalšie skutkové okolnosti, ktoré sa udiali v dňoch 20.12.2017, 16.03.2018, 03.05.2018, 28.03.2018, 10.05.2018, 15.05.2018, 28.05.2018. Zdôraznila, že ZŠ nebola účastníkom konania o rozvode manželstva vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 13P/49/2014, riaditeľka a zamestnanci školy nezákonným spôsobom obmedzujú jej rodičovské práva a zásadným spôsobom ZŠ porušuje rodičovské práva a povinnosti žalobkyne a porušuje aj práva jej dcéry M. B..

2. Uznesením vydaným 27. novembra 2018 súd vyzval žalobkyňu na doplnenie a opravu podanej žaloby, na čo žalobkyňa reagovala opravným podaním z 17.12.2018 v ktorom navrhla, aby súd určil ZŠ, že nemá zákonné práva zasahovať do rodičovských práv a povinností žalobkyne. V písomnom podaní z 27.12.2018 uviedla ďalšie skutkové okolnosti, ktoré sa odohrali v dňoch 20.12.2017, 03.05.2018, 14.11.2018, 05.09.2017, 07.09.2017, 08.09.2017, 25.09.2017, 02.10.2017, 16.03.2018 a 19.06.2018 a žiadala, aby súd rozhodol, že J. B. G., ako štatutárny zástupca Základnej školy na Brezovej ulici č. 19 v Piešťanoch je povinná sa žalobkyňi na rodičovskom združení X.T. triedy v školskom roku XXXX/XXXX pred všetkými rodičmi verejne ospravedlniť. Zároveň sa domáhala voči žalovanej zaplata sumy 500 eur ako odškodnenie za každé nedodržanie dohody o styku matky s maloletou dcérou M. a 500 eur ako odškodnenie za nezákonný postup pracovníkov ZŠ voči matke a jej dcére, ako aj za každú psychickú ujmu spôsobenú maloletej M. a žalobkyňi v dňoch vyššie uvedených. Súčasne sa domáhala uloženia povinnosti žalovanej pravidelne týždenne žalobkyňu informovať o hodnotení maloletej M., o jej dochádzke a absencii, pokiaľ bude M. žiačkou žalovanej školy.

3. Uznesením vydaným 27. mája 2019 súd podanie žalobkyne zo dňa 22.05.2018 odmietol s odôvodnením, že podanie žalobkyne je neúplné, napriek zmenenému žalobnému návrhu je tento neurčitý a nevykonateľný, žalobkyňa nekonkretizovala a nešpecifikovala za čo by sa jej mala žalovaná ospravedlniť, nekonkretizovala za ktoré nedodržanie dohody o styku s maloletou dcérou žiada odškodnenie, za akú konkrétnu psychickú ujmu tak žalobkyne, ako aj jej dcéry žiada odškodnenie a akým spôsobom má žalovaná žalobkyňu informovať o maloletej M.. Súd dospel k záveru, že pre uvedený nedostatok nemôže v konaní pokračovať, pričom sa nepodarilo odstrániť nedostatok ani postupom podľa § 129 ods. 1,2 CSP. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie, v ktorom doplnila náležitosti žalobného návrhu a pripojila k svojmu podaniu fotodokumentáciu. Súd uznesením z 9. októbra 2019 uznesenie zo dňa 27. mája 2019, ktorým bolo podanie žalobkyne odmietnuté, zrušil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.11.2019.

4. Rozhodnutím Centra právnej pomoci č. KaTT/3371/2019 z 13.12.2019 bol žalobkyňi priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci.

5. Žalovaná sa k podanej žalobe písomne vyjadrila dňa 06.07.2020. Navrhla podanie žalobkyne odmietnuť, nakoľko nie je zrejmé čoho sa žalobkyňa domáha a čo podanou žalobou sleduje, žalobu považuje za zásadne nezrozumiteľnú. Zdôraznila, že žalobkyňa dlhodobo a opakovane zahľcuje žalovanú rôznymi podaniami z ktorých väčšinou nie je zrejmé čoho presne sa domáha, pričom sa opakovane odvoláva na uplatňovanie svojich rodičovských práv. Zastáva názor, že žalobkyňa sa v tomto konaní snaží len ignorovať už existujúce a vykonateľné, resp. predbežne vykonateľné rozhodnutie súdu v už prebiehajúcich konaniach a tieto rozhodnutia obchádzať. Zo strany žalobkyne ide v tomto prípade skôr o zneužívanie práva, kedy je takéto žalobkyňou deklarované právo len zámienkou pre formalistické a bezúčelové spory, čo potvrdzuje i fakt, že rovnaké tvrdenia a odôvodnenia svojich nárokov uvádza vo viacerých konaniach na tomto súde. Žalovaná tvrdí, že zo strany žalobkyne ide o šikanózný výkon práva, ktorý ako výkon práva v rozpore s dobrými mravmi nemôže požívať právnu ochranu.

6. Žalobkyňa v replike z 14.09.2020 žiadala priložiť spis sp. zn. 13Em/3/2017 poukazujúc na to, že všetky skutočnosti týkajúce sa obmedzovania jej rodičovských práv a povinností sú v uvedenom súdnom spise. Navrhla vykonať ako dôkaz znalecký posudok zameraný na zistenie tvrdení, že maloletá M. je čím ďalej tým viac manipulovaná osobami, s ktorými v súčasnosti žije (otec, súrodenci, rodina zo strany otca, A. B. P., jej deti, jej rodičia a blízka rodina) a postupne viac a viac sa od matky vďaka ich manipulácii odcudzuje. Uviedla, že žalovaná vo vyjadrení k žalobe píše klamstvá o zahľcovaní rôznymi podaniami, dlhodobo a opakovane. Práve naopak žalovaná je tá, ktorá vysoko ignoruje a obchádza už existujúce a vykonateľné súdne rozhodnutia. Právna zástupkyňa žalovanej zavádza nielen svoju klientku, ale aj súd v tomto konaní.

7. Žalobkyňa písomným podaním z 23.06.2021 upravila žalobný petit a vyjadrila sa podrobne ku skutkovému stavu, k porušeniu osobnostných práv a k informačnej povinnosti žalovanej a žiadala, aby súd vydal rozhodnutie ktorým uloží žalovanej povinnosť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku vyvesiť na hlavných vchodových dverách ZŠ vo výške očí písomné ospravedlnenie vo formáte A4, napísané elektronickým písmom typu Time New Roman, veľkosť písma 22, orientácia papiera na šírku v znení: „OSPRAVEDLNENIE D.. L. B. ! Základná škola na Brezovej ulici č. 19 v Piešťanoch sa týmto verejne ospravedlňuje D.. L. B. za neoprávnený zásah do jej osobnostných práv, keď jej dňa 20.12.2017 a 03.05.2018 pedagogickí zamestnanci školy nedôvodne znemožnili styk s maloletou dcérou M. B.. Sme si vedomí, že postup Základnej školy na Brezovej ulici č. 19 v Piešťanoch bol v rozpore so súdnym rozhodnutím o úprave styku s maloletou dcérou, navyše realizovaný nedôstojným spôsobom ponižujúcim osobu D.. L. B.“ Zároveň sa domáhala, aby žalovaná strpela vyvesenie ospravedlnenia nepretržite po dobu 14 dní odo dňa vyvesenia. Ďalej sa domáhala zaplata sumy vo výške 1.000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a uloženia povinnosti informovať žalobkyňu elektronickou správou na emailovú adresu žalobkyne v pravidelných týždenných cykloch každý piatok počas príslušného školského roku s výnimkou vianočných a jarných prázdnin o výchovno-vzdelávacích výsledkoch žiačky M. B. a to o študijných výsledkoch za daný týždeň, dochádzkach a absenciách, dôvodoch absencií, o čase a mieste plánovaných školských aktivít na nasledujúci kalendárny týždeň. Žalovaná je povinná poskytovať žalobkyňi informácie nepretržite až do úspešného ukončenia štúdia M. B. na Základnej škole na Brezovej ulici č. 19 v Piešťanoch.

8. Uznesením vydaným 30. júna 2021 súd pripustil zmenu žaloby tak, ako ju navrhla žalobkyňa. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24.07.2021.

9. Žalovaná sa k doplnenej žalobe vyjadrila v písomnom podaní z 10.11.2020, v ktorom poukázala na nedôvodnosť žaloby a žiadala túto v celom rozsahu zamietnuť, ako nedôvodnú, uplatnenú v rozpore s dobrými mravmi a uplatnila si náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Poukázala, že ako školské zariadenie, ktoré maloletá M. v rozhodnej dobe navštevovala a navštevuje, je povinná chrániť záujmy detí podľa článku 3/ Dohovoru o právach dieťaťa a článku 5/ Zákona o rodine. V tejto súvislosti je tak žalovaná povinná chrániť aj záujmy ostatných detí, ktoré ju navštevujú a zabezpečiť pokojný a nerušený prístup maloletých detí k vzdelaniu. V súlade s touto povinnosťou má prijaté aj vnútorné predpisy, najmä Školský poriadok, ktorý upravuje spôsob vyučovacieho procesu. Počas školského roka XXXX-XXXX bola maloletá M. žiačkou X. ročníka. Od začiatku školského roka žalobkyňa uplatňovala svoje rodičovské práva spôsobom, ktorým boli narušané a ohrozované záujmy maloletých detí, ktoré navštevujú žalovanú. Preto žalovaná uskutočnila viaceré podnety upozorňujúce na porušovanie práv dieťaťa. V podaniach okrem iného uviedla, že žalobkyňa svojim opakovaným správaním vystavuje žiakov školy vrátane maloletej M. B. emočnému a psychickému tlaku, nakoľko tieto sú osobne prítomné počas konfliktu vznikajúcich v súvislosti so správaním žalobkyne. Rovnako následná prítomnosť polície v škole, verbálne napádanie učiteľov, plač M., traumatizujúce preberanie M. zo školy žalobkyňou, sú skutočnosťami, ktoré negatívne ovplyvňujú zdravý psychický vývoj detí a sú pre ne neprijateľné. Žalovaná pri výkone svojej činnosti opakovanne zistila, že záujmy maloletej M. sú správaním jej matky - žalobkyne ohrozované. Žalovaná vnímala, že je ohrozené bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava a rovnako je ohrozený jej duševný, telesný a citový vývin, a to aj v prípade všetkých detí, ktoré v rozhodnej dobe navštevovali ZŠ. Preto bola škola nútená urobiť nevyhnutné opatrenia na ochranu záujmov maloletých detí, svoj postup konzultovala s rodičmi detí, so všetkými dotknutými orgánmi a o pomoc žiadala aj Okresnú prokuratúru Piešťany ako i Okresný súd Piešťany. Nevyhnutnosť ochrany záujmov maloletej M. v rozhodnej dobe potvrdzuje uznesenie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13P/64/2018 - 97 z 22. mája 2018, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že nevhodné správanie sa žalobkyne ako matky v rozhodnej dobe potvrdzovala i detská lekárka F.. A.Á.. Na základe zistených skutočností mal súd za dôvodné zúžiť styk žalobkyne s maloletými L.Ĥ. B., teda i s maloletou M.. Vzhľadom na uvedené, tak súd upravil styk žalobkyne s maloletými deťmi na každú tretiu sobotu v mesiaci v čase od 13,00 hod. do 17,00 hod. Hoci toto uznesenie bolo vydané až 22. mája 2018 a vykonateľné 30. mája 2018, odôvodnenie rozhodnutia potvrdzuje skutočnosti týkajúce sa rozhodnej doby, teda obdobie december 2017 a obdobie máj 2018. Skutočnosť, že záujmy žalobkyne boli často v rozpore so záujmami maloletej M. potvrdzuje i konanie vedené na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 13P/122/2017 a sp. zn. 13P/9/2019. Skutočnosť, že žalobkyňa svojim správaním a to i na pôde žalovanej ohrozovala záujmy maloletých detí potvrdzuje uznesenie Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13Em/3/2017 z 21.01.2020, teda v konaní na ktoré vo svojich podaniach poukazovala i sama žalobkyňa, v ktorom sa nariadený výkon rozhodnutia - styk matky (žalobkyne) s maloletými deťmi po nariadení vyhlásil za neprípustný a konanie

bolo zastavené. Žalovaná sa nikdy nesprávala voči žalobkyni nedôstojne a ani urážlivo. Žalobkyňa má úplné informácie o výchovno-vzdelávacích výsledkoch maloletej M., ako i dochádzke a školských aktivitách, štandardne prostredníctvom elektronického systému Edupage, tak ako všetci ostatní rodičia žiakov školy. Rovnako je o tomto informovaná i prostredníctvom rodičovských združení, preto nie je dôvod, aby informovanie prebiehalo ešte nad rámec bežnej praxe osobitným spôsobom prostredníctvom mailovej komunikácie. V takomto prípade by tak žalobkyňa bola bezdôvodne, neprimerane zvýhodnená oproti ostatným rodičom a nie je v personálnych možnostiach školy uplatňovať takýto postup voči všetkým rodičom všetkých žiakov školy.

10. Žalobkyňa podaním zo dňa 21.06.2022 vzala žalobu späť v časti, v ktorej si uplatňovala nárok uloženia povinnosti žalovanej informovať žalobkyňu elektronickou správou na emailovú T. L..B..C. v pravidelných týždenných cykloch, každý piatok počas príslušného školského roka, s výnimkou vianočných a jarných prázdnin, o výchovno-vzdelávacích výsledkoch žiačky M. B., a to o študijných výsledkoch za daný týždeň, o dochádzkach a absenciách, dôvodoch absencií, o čase a mieste plánovaných školských akcií na nasledujúci kalendárny týždeň, žalovaná je povinná poskytovať žalobkyni informácie nepretržite až do úspešného ukončenia štúdia M. B. na Základnej škole na Brezovej ulici č. 19 v Piešťanoch. Navrhla, aby súd v súlade s ust. § 145 ods. 2 CSP konanie v navrhovanej časti výroku číslo III. zastavil a v súlade s ust. § 257 CSP rozhodol, že žalovaná nemá v tejto časti konania nárok na náhradu trov s odôvodnením, že žalobkyňa sa domáhala uloženia informačnej povinnosti žalovanej, pretože nebola zo strany žalovanej informovaná o študijných výsledkoch, absenciách a dôvodoch absencií svojej dcéry, pričom návrh bol realizovaný v júni 2021, kedy bola maloletá M. žiačkou X. ročníka, teda D.. stupňa základnej školy a v tom čase sa výchovno-vzdelávacie výsledky nezaznamenávali do školského informačného systému Edupage, ktorý slúži iba pre žiakov D.. stupňa ZŠ. Teda v čase podania návrhu na uloženie informačnej povinnosti bol návrh dôvodný a až po jeho podaní došlo bez viny žalobkyne k objektívnej zmene okolností. Žalobkyňa je informovaná o výchovno-vzdelávacích výsledkoch svojej dcéry prostredníctvom školského informačného systému Edupage, v dôsledku čoho realizuje aj čiastočné späťvzatie žaloby. Súčasne poukázala aj na svoje majetkové a sociálne pomery, bol jej priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci Centrom právnej pomoci a jej oslobodenia od povinnosti platiť súdne poplatky. Uvedené odôvodňuje záver o jej hmotnej núdzi, navyše je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške XXX,XX eur mesačne, ktorý predstavuje jej jediný príjem. Súd by mal preto pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania prihliadnuť i na tieto skutočnosti.

11. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila a taktiež i so zastavením konania v súlade s týmto čiastočným späťvzatím, avšak trvala na náhrade trov konania v časti týkajúcej sa čiastočného späťvzatia v rozsahu 100 %, nakoľko podľa jej názoru neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre postup podľa § 257 CSP. Žalobkyňa sa domáhala uloženia informačnej povinnosti žalovanej súčasťou ktorej mala byť i povinnosť informovať o dochádzke, absenciách, dôvodoch absencií a toto všetko pravidelne raz týždenne. O výchovno-vzdelávacích výsledkoch dcéry, ako i o školských aktivitách pritom bola informovaná už na I. stupni, kedy ju triedna učiteľka informovala jednak osobne a jednak prostredníctvom mailovej komunikácie, avšak ani vtedy neinformovala žalobkyňu o absenciách ani o dôvodoch absencií, avšak informácie o výchovno-vzdelávacích výsledkoch svojej dcéry v rozsahu určenom školským zákonom mala žalobkyňa poskytované aj v čase, kedy bol ňou uplatnený nárok na zmenu žaloby. Rovnako informácie, ktoré sú poskytované prostredníctvom Edupage, sú poskytované v rozsahu zodpovedajúcom povinnosti upravenej školským zákonom a neobsahujú informácie napr. o dôvodoch absencií žiakov tak, ako to požadovala žalobkyňa a tiež tieto informácie sú zverejňované v čase, kedy skutočnosti nastanú a nie v pravidelných týždňových intervaloch. Je tak zrejmé, že nárok uplatnený žalobkyňou bol nárokom nedôvodným a žalovaná nijako nespôsobilá podanie žaloby v časti informačnej povinnosti a ani žiadne jej konanie nespôsobilá späťvzatie žaloby v tejto časti. Rovnako nepravdivé je i tvrdenie o hmotnej núdzi žalobkyne, keď táto v čase od podania žaloby nadobudla do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti v kat. úz. J., zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úrad X. na LV č. XXXX. Jedná sa o X-D. J. L. Q. X., ktorý užíva na bývanie výlučne žalobkyňa sama a preto nie je možné jej pomery posudzovať ako hmotnú núdzu.

12. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, súdnymi rozhodnutiami v konaniach vo veci starostlivosti o maloleté deti B., obsahom pripojeného súdneho spisu sp.zn. 13Em/3/2017, výsluchom sporových strán, výsluchom svedkov F. H., F.. P. B., D.. P. F. a zistil nasledovný skutkový stav.

13. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 11.11.2021 uviedla, že napriek skutočnosti, že jej zo strany žalovanej bolo oznámené, že budú rešpektovať rozhodnutie súdu o úprave jej styku s maloletou M., jej dňa 20.12.2017 nebolo zo strany F. H., vychovávateľky ZŠ umožnené stretnúť sa, resp. ísť s maloletou M. na vianočné trhy, ktoré v škole prebiehali napriek skutočnosti, že maloletá M. chcela ísť s ňou kúpiť nejaký vianočný výrobok. Vychovávateľka tvrdila, že dcéra nemôže ísť s ňou, pretože sa pripravuje na vystúpenie pre rodičov a surovo schmatla M. za ruku a odvieďa ju do zborovne, kde jej zástupkyňa riaditeľky p. H. povedala, že sa môže obrátiť na pani riaditeľku. Následne išla na vianočné trhy sama bez M. a vrátila sa na vystúpenie detí, ktoré sa konalo v triede pre hudobnú výchovu o 16,30 hod.. Po skončení vystúpenia o 17,30 hod. si všimla, že maloletá M. tam už nebola a nebola tam ani pani vychovávateľka. Keď vyšla z triedy všimla si, že vychovávateľka išla spolu s M. a jej otcom T. B. k zadnému vchodu, kde im otvorila dvere, pričom žalobkyňa pani vychovávateľku oslovila, že v zmysle rozhodnutia súdu jej má maloletú M. odovzdať, k čomu však nedošlo, pretože otec maloletej spolu s M. odišli z budovy. Dňa 03.05.2018 čakala na autobus, po príchode autobusu vyšla maloletá M. von, jej triedna učiteľka a vychovávateľka ju vzali za ruku a odovzdali ju jej XX ročnému synovi a napriek jej domáhaniu sa dodržiavania rozsudku o úprave styku s M. ju stále držali za ruku, pričom maloletý L. (brat maloletej M.) na ňu fyzicky zaútočil, čo vychovávateľka s triednou učiteľkou neriešili, iba kričali, že žalobkyňa robí problémy. Maloletý L.k zavolať políciu, avšak triedna učiteľka spolu s vychovávateľkou odišli a nechali L. spolu s M. samých. Neskôr, keď L. Q. M. išli k autobusu prišla aj polícia, L. i žalobkyňa vysvetlili situáciu a následne L. Q. M. odišli. Žalobkyňa tvrdila, že zo strany žalovanej došlo k ujme a poškodeniu nielen jej osobnostných práv, ale aj práv maloletej M., keďže sa s nimi veľmi zle zaobchádzalo, škola nedodrжала ani svoje vlastné slová ani rozsudok súdu. Správanie sa zamestnancov školy k nej je nehorázne, v rozpore s dobrými mravmi a všetko sa to dialo za prítomnosti maloletých žiakov X. triedy a ich rodičov. Keďže ujma sa nedá vyčíslieť, uplatňuje si aspoň nejaké minimum a to 1.000 eur. V súvislosti s informovaním o výchovno-vzdelávacích výsledkoch maloletej M. uviedla, že má prístup k elektronickému systému Edupage, v ktorom má možnosť vidieť iba známky dieťaťa, avšak absolútne tam nie je dochádza, či a kedy prišlo dieťa do školy, kedy zo školy odišlo, nie sú tam uvedené absencie ani dôvod absencie, taktiež nie sú uvedené ani školské výlety a rôzne aktivity zo strany školy. Zúčastňovala sa aj sa zúčastňuje rodičovských združení, avšak počas rodičovského združenia on-line systém často padal. Má možnosť stretávať sa s triednou učiteľkou maloletej M. a dohodli si aj spôsob ich komunikácie cez Edupage.

14. Na pojednávaní dňa 20.01.2022 bol vykonaný výsluch štatutárnej zástupkyne žalovanej, ktorá v celom rozsahu odmietla vyjadrenia a tvrdenia žalobkyne, že by škola zasahovala do jej práv a do práv dieťaťa. To čoho sa žalobkyňa domáha podanou žalobou je šikanózne a škola nemôže byť zaviazaná v takom rozsahu, ako navrhuje žalobkyňa a žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Úplne odmietla tvrdenia žalobkyne, že by sa zamestnanci školy správali voči nej a voči maloletej M. tak, ako uviedla. V rámci výkonu svojej funkcie zistila, že maloletá M. je v psychickej nepohode, preto toto konzultovala s rodičmi maloletej M., ktorí spolu s maloletou navštívili psychologičku, pričom psychologička skonštatovala, že psychická nepohoda maloletej M. nie je spojená s návštevou školy, ale vyplýva z rodinného prostredia. V súvislosti s vianočnými trhmi uviedla, že ide o slávnosť pripravovanú vopred a počas vyučovania sa môžu deti týchto trhov zúčastniť aj spolu so svojimi príbuznými. V prípade vianočnej besiedky deti venujú čas príprave. Tento besiedky sa obaja rodičia maloletej M. zúčastnili a keď otec maloletej oslovil vychovávateľku, táto mu odomkla vchodové dvere a pri dverách zostala kým z budovy odchádzali aj ostatní rodičia, Žalobkyňa pani vychovávateľku neoslovila a išla priamo za otcom maloletej a M.. Pokiaľ ide o výlet uviedla, že potom ako prišla žalobkyňa a brat maloletej Eriky, vychovávateľky odovzdali maloletú štandardným spôsobom a z miesta odišli. Žalobkyňa má možnosť stretávať sa so svojou dcérou, má prístup na Edupage, pričom nie je možné zo strany žalovanej zabezpečiť taký nadštandardný prístup ako si vyžaduje žalobkyňa, nie je to možné a škola by tak išla nad rámec svojich povinností aj vo vzťahu k informovaniu o zdravotnom stave maloletej M..

15. Svedkyňa F. H., vychovávateľka vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní dňa 21.06.2022 opísala situáciu dňa 20.12.2017, teda v deň kedy sa konal vianočný večierok a spomenula si, že žalobkyňa chcela vziať maloletú M. na vianočné trhy, pričom sa jej snažila vysvetliť, že sa deti chystajú na vystúpenie, prezliekajú sa do kostýmov a ešte si skúšajú program. Vianočné vystúpenie sa začínalo o 16,00 hod., konalo sa v na 1. poschodí v učebni, pričom vianočné trhy sa konali na chodbe pri vstupe do budovy. Vzhľadom na to, že 24 detí sa pripravovalo na vianočné vystúpenie, poprosila žalobkyňu, aby M. nechala v triede za účelom dokončenia prípravy na vystúpenie. Uviedla, že na vianočných trhoch

boli s deťmi hneď ako sa otvorili, deti mali prístup ku všetkým stánkom, po 15,30 hod. sa vianočné trhy ukončovali, niektoré už boli zbalené a niektoré sa balili. Deti mali prístup na vianočné trhy od 12,30 hod., pričom na týchto trhoch boli spolu s celou triedou a mohli si kúpiť čo chceli. Ku školskému výletu dňa 03.05.2018 uviedla, že zvyčajne po skončení výletu, po vystúpení všetkých z autobusu, deti oznámia, že odchádzajú domov, aby mali prehľad s kým deti odchádzajú. M. prišla k svojmu bratovi L., avšak všimla si ako sa žalobkyňa dohaduje s L., nevedela o čom sa hádali, pretože bola pri deťoch, ktoré ešte nemali pri sebe rodičov. L. (brat maloletej M.) bol osobou oprávnenou prevziať maloletú, keďže to vyplývalo z písomného dokladu podpísaného otcom, v ktorom boli vymenovaní ľudia, ktorí môžu M. vyzdvihnúť zo školského klubu. Vtom čase mal maloletý L. XX rokov. Ona, ako vychovávateľka neposudzuje či je niekto kompetentný prevziať maloleté dieťa, vychádza z toho, kto je uvedený ako osoba oprávnená si dieťa vyzdvihnúť zo školského klubu. Keďže tam nastala hlasnejšia vrava medzi žalobkyňou a L., snažila sa ostatné deti odviezť, aby neboli svedkom toho čo sa tam deje. Do tejto situácie nezasahovala a odišla s deťmi, ktoré ešte nikto nevyzdvihol, odišla s nimi bokom na chodník, aby neboli svedkami toho, čo sa dialo.

16. Z výsluchu svedkyne F. P. B., triednej učiteľky bolo zistené, že dňa 03.05.2018 absolvovali návštevu divadla a zhruba o 15,30 hod. sa vrátili, pani vychovávateľka vystúpila s deťmi z autobusu a ona M. odovzdala L.. Potom nastala kolízia, pretože sa žalobkyňa domáhala, že do 16,00 hod. má mať M., avšak ona brala ohľad na to, že mala vedomosť, že M. s bratom L. mali stihnúť autobus do B., ktorý išiel okolo 16,00 hod.. Deti odovzdávali tomu, kto bol napísaný na papieri komu môžu deti odovzdať. Pán B. uviedol aj súrodencov a L. bol súrodenec maloletej M.. V súvislosti s preberaním maloletej M. v tento deň uviedla, že tam nastal boj, lebo M. chcel zobrať každý na svoju stranu, L. začal slovne útočiť na žalobkyňu a potom došlo k fyzickému útoku zo strany žalobkyne, L. mal doškriabané ruky od nechtov žalobkyne. Keďže mali na starosti 23 detí, bolo potrebné odobrať sa do priestorov školy, kým neprišli ich rodičia, preto do tejto situácie nezasahovala a nevedela sa vyjadriť ku konkrétnym okolnostiam aj potom ako prišla polícia. Priebeh odovzdania M. L. popísala tak, že M. odovzdala L., avšak detailne si už nepamätá ako to presne prebiehalo.

XX. D. P. F. vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že bol prítomný v konkrétnom dni 03.05.2018 kedy boli deti na školskom výlete. Bol spolu so žalobkyňou pred školou, žalobkyňa mala mať M. v určený čas od súdu a chcela si vyzdvihnúť M., čo jej však nebolo umožnené zo strany syna a pani učiteľky, ktorá tam bola tiež a obidvaja držali M. za ruky. L. bránil žalobkyňu, aby si M. zobrala, ramenom, laktom odtlačal, mal nejakú tašku v rukách a bránil žalobkyňu, aby sa dostala k M., pričom vykrikoval také poznámky, že bude najmladším vrahom svojej mami, že bude zapísaný do knihy rekordov, čo ho dosť prekvapilo. Žalobkyňa svoju dcéru v ten určený čas ani nedostala. Vie, že sa to stávala pravidelne, žalobkyňa mala určené kedy sa má stretnúť s deťmi, ale otec deti ani nedopravil na adresu žalobkyne do rodinného domu. Syn žalobkyne L. bol k nemu vždy drzý a označoval ho v daný deň za psychopata. Prišla tam aj polícia, L. zobral M. a bežal s ňou okolo školy na ihrisko a opakoval, že mamu zabije a na pokyn policajtov on spolu so žalobkyňou odišli. Videl na maloletej M., že mala z brata strach, bola zaskočená, niečoho sa obávala a s mamou nešla.

18. V záverečnom vyjadrení žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že konaním žalovanej a jej zamestnankyň došlo k zasahovaniu do osobnostných práv žalobkyne, keďže súčasťou práva na súkromie je aj právo na rodinný život. Žalobkyňa v čase rozhodných udalostí nebola pozbavená ani obmedzená na svojich rodičovských právach, styk s maloletou M. bol upravený súdnym rozhodnutím, a to každý týždeň utorok, stredu, štvrtok od 15,30 hod. do 19,00 hod.. Žalovaná prostredníctvom zamestnancov styk žalobkyne s maloletou M. neumožnila, čím zasiahla do jej rodičovských práv. Tento zásah bol verejný, uskutočnil sa pred inými rodičmi, pred deťmi a ostatnými žiakmi školy, bola znížená dôstojnosť žalobkyne a následne sa zhoršil aj vzťah žalobkyne so svojou dcérou M. a boli tak splnené podmienky, pre vyvodenie občianskoprávných sankcií a nemajetkovú ujmu, nakoľko došlo k neoprávnenému zásahu, ktorý vyvolal nemajetkovú ujmu poškodením osobnostných práv žalobkyne, zasiahol do jej práva na rodinný život a existuje príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a jeho následkami. Nesúhlasila s argumentom žalovanej, že chránila záujmy detí, pretože základným právom dieťaťa je mať zabezpečený kontakt s obidvomi rodičmi, čo bola žalovaná povinná rešpektovať a zásah a konanie žalovanej hodnotí za neoprávnené a neprimerané vo vzťahu k záujmom, ktoré žalovaná chránila. Ako zadostučinenie navrhla verejné ospravedlnenie žalovanej žalobkyňu a keďže sa zásah žalovanej do rodičovských práv žalobkyne nedá vyčíslieť, žiada aspoň minimálnu finančnú kompenzáciu vo výške 1.000 eur. Uplatnila si i náhradu trov konania vo výške 100 %. Vo vzťahu k

vykonanému dokazovaniu uviedla, že z výsluchov svedkov vyplýva nerešpektovanie vykonateľného súdneho rozhodnutia zo strany zamestnankýň žalovanej. Pani B. vo svojej výpovedi uviedla, že M. odovzdala maloletému L., ktorý mal v tom čase XX rokov a nebol oprávnený ani kompetentný maloletú M. zo školy prevziať a v tejto súvislosti poukázala na list od pána B. adresovaný škole zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorom sú uvedené osoby oprávnené maloletú M. prevziať, avšak maloletý L. medzi týmito osobami nie je. Pani H.Á. potvrdila, že v čase konania vianočných trhov a vystúpenia bol daný priestor, aby sa žalobkyňa zúčastnila s maloletou M. v čase od 15,30 do 16,30 hod. na vianočných trhoch, no napriek tomu jej to neumožnila a odviedla M. do zborovne. Z výsluchu svedkýň vyplynulo, že po výlete dňa 03.05.2018 žiadnym spôsobom M. nemotivovali ani ju neinformovali o tom, že by mala ísť s matkou. Pani B. uviedla, že M. L. odovzdala, pričom svedok pán F. potvrdil, že videl ako maloletú M. za jednu ruku držala pani B. a za druhú ruku L. a odmietli umožniť žalobkyňi realizáciu styku. V prípade, ak by sa súd so žalobou žalobkyne nestotožnil, v súvislosti s náhradou trov konania poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa je v konaní právne zastúpená prostredníctvom Centra právnej pomoci, jej príjem je vo výške XXX,XX eur a vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej o majetku žalobkyne uviedla, že predmetné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. J. nadobudla do výlučného vlastníctva v rámci vyporiadania BSM a bola zaviazaná prevziať a splatiť dva úvery a uhradiť finančné vyrovnanie z vyporiadania podielov z BSM, pričom išlo celkovo o sumu 100.000 eur. Nehnuteľnosť ktorú nadobudla je určená na trvalé bývanie žalobkyne.

19. K vykonaným dôkazom sa žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadrila v písomnom podaní z 26.10.2022, v ktorom zastáva názor, že žiaden z vykonaných dôkazov nepotvrďuje nárok žalobkyne uplatnený v žalobe. Listinné dôkazy ako i výsluchy svedkov potvrdili jednoznačne skutočnosť, že problematický bol vzťah žalobkyne s maloletou dcérou M., ale i synom maloletým L.. Rovnako problematický bol i vzťah žalobkyne s otcom maloletých detí a problémy boli tak zásadné, že do uvedených vzťahov musel zasiahnuť s úpravou súd. Konanie žalovanej nebolo nikdy zamerané proti záujmom žalobkyne, žalovaná a jej zamestnanci opakovane konali len úmysle chrániť záujmy maloletých detí. Svedecké výpovede svedkýň F., P. B. T. F. H. potvrdili, že žalobkyňi nikto na strane žalovanej nebránil dňa 20.12.2017 ani dňa 03.05.2018 v styku s maloletou M.. Žalobkyňi bola riadne umožnená účasť na mimoškolskej aktivite maloletej M., bez akýchkoľvek problémov sa zúčastnila vystúpenia svojej dcéry, v čase pred vystúpením sa maloletá M. spoločne s ostatnými deťmi na toto vystúpenie pripravovala a žalovaná len požiadala žalobkyňu ako matku, aby túto prípravu rešpektovala. Po skončení vystúpení F., P. B. otvorila budovu školy a umožnila odchod všetkých rodičov aj s deťmi. Výpovede svedkov, vrátane D., P. F., že dňa 03.05.2018 žalobkyňi znemožňoval styk brat maloletej M. a syn žalobkyne, maloletý L. B. a práve v dôsledku jeho konania, keď bránil maloletú M. žalobkyňa zo školy neodišla s maloletou M.. Žiadnym dôkazom nebolo preukázané, že by konaním žalovanej bola žalobkyňi spôsobená akákoľvek škoda, či už majetková alebo nemajetková. Z výsluchu svedka D.. F. je potvrdené, že jediná osoba, ktorá slovne atakovala žalobkyňu bol jej syn, maloletý L..

20. Z čestného prehlásenia D., P. F. bolo zistené, že dňa 03.05.2018 bol svedkom, ako sa X.. B. snaží vysvetliť svojmu synovi L., že treba dodržať rozsudok súdu a výzvu polície, ktorá jej oznámila, aby všetci čakali na jej príchod ku základnej škole. Bolo to v čase 15,50 hod., kedy mala mať podľa rozsudku súdu p. B. všetky svoje deti na súdom určený styk. Deti neboli na to ich otcom pripravené, M. by so svojou mamou aj išla, ale L. jej v tom bránil, držal ju za ruku a keď ju chcela chytiť za ruku p. B., L. M. odťahoval od nej preč a neumožnil jej ani M. pohladíť alebo ju pobožkať. Keď sa p. B. chcela M. niečo spýtať, L. upozornil M., že nemusí odpovedať ani nič hovoriť. L. sa začal matke bezdôvodne vyhrážať, že ju zabije, že bude prvý XX-J. chlapec, ktorý zabije svoju matku, čo hovoril pred M.u, jej triednou učiteľkou p. B. a aj za prítomnosti polície. Neskôr L. matku provokoval slovami, nech skúsi chytiť M. za ruku a keď to p. B. urobila, surovo jej vrazil rukou do brucha. M. začala plakať, a napriek tomu chcela radšej odísť so svojim bratom. Má podozrenie, že M. je u otca nejakým spôsobom manipulovaná.

21. Podľa informácie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky z 04.03.2020 postavenie rodičov vo vzťahu k dieťaťu upravuje prioritne zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine. Vo vzťahu k dieťaťu platí všeobecná zásada definovaná v článku 5 zákona o rodine, podľa ktorej záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, teda bez ohľadu na to, či ide o rozhodovanie zákonných zástupcov, súdov alebo riaditeľov škôl. Nezhody rodičov v podstatných veciach spojených so starostlivosťou o dieťa rieši súd, v žiadnom prípade nie škola. Ak súd rozsudkom upraví styk rodiča s dieťaťom, rodič, ktorému, nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je pri kontakte s dieťaťom povinný dodržiavať presný čas a deň, miesto, na ktorom si má právo prevziať

dieťa. Priestory školy nie sú miestom, kde rodič môže kedykoľvek navštevovať maloleté dieťa mimo súdom presne určeného dňa a času obsiahnutého v rozhodnutí súdu, ak ním škola disponuje. Priestory školy môžu byť miestom styku s maloletým, avšak len v prípade, ak sa postupuje podľa súdneho rozhodnutia, v ktorom úpravu styku určí súd resp. podľa súdom schválenej rodičovskej dohody.

22. Podľa potvrdenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Piešťany z 20.12.2017 žalobkyňa urobila oznámenie o tom, že na základe rozsudku č. 13P/49/2014-184 je oprávnená stretávať sa s maloletými deťmi V., L., X. T. M. a dňa 20.12.2017 v čase 15.30 hod. na X. I. Z. B. R. V. X. jej vychovávateľka p. H., triedna učiteľka p. B. a zástupkyňa riaditeľa p. H. odmietli vydať dcéru M. a jej exmanžel T. B. odmietol jej dcéru M. odovzdať, pričom ju nasilu držal v náručí. Jej dcéra bola zamknutá v aute pred Billou v čase od 17.35 h. do 17.55 h., čo považuje za psychické týranie zo strany T. B..

23. Uznesením Okresného súdu Piešťany č. 13P/64/2018-97 z 22. mája 2018 bol neodkladným opatrením upravený styk matky s maloletými deťmi V., L., X. T. M. B. tak, že matka je oprávnená stýkať sa s deťmi každú tretiu sobotu v mesiaci v čase od 13,00 hod. do 17,00 hod.. Zároveň súd začal bez návrhu konať vo veci zmeny úpravy styku matky s maloletými deťmi. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 26.10.2018. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. 13P/49/2014 - 184 zo dňa 19. októbra 2016 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloleté deti boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti otca, matke bola určená povinnosť prispievať výživným pre maloleté deti a súčasťou rozsudku bola aj dohoda rodičov o styku matky s maloletými deťmi každý týždeň v utorok, v stredu, vo štvrtok v čase od 15,30 hod. do 19,00 hod., každý párný týždeň v roku od piatku od 16,00 hod. do nedele do 19,00 hod.. Súd mal osvedčené, že došlo k narušeniu vzťahu medzi matkou a maloletými deťmi z vyjadrení detí V., L. T. X. vyplynulo, že matku nechcú ani vidieť, vadí im, že matka neustále chodí pred školu na krúžky a špehuje ich a čo sa týka M., táto uviedla, že by sa chcela s matkou stretávať každý druhý týždeň na víkend a i ona potvrdila existenciu konfliktných situácií vyvolávaných matkou v súvislosti so stretávaním. Súd mal osvedčené i to, že matka opakovane podáva oznámenia že jej otec deti neodovzdáva podľa rozsudku, opakovane je privolávaná polícia v súvislosti s realizáciou stretávania sa matky s maloletými deťmi, čo rozhodne nie je v súlade so záujmami maloletých detí. Súd poukázal na list riaditeľky ZŠ Brezová Piešťany zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý je obsahom spisu sp. zn. 13P/122/2017, ktorým upozorňuje na porušovanie práv dieťaťa matkou, uvádzajúc, že matka svojim správaním znepríjemňuje prácu pedagogickým zamestnancom, obťažuje ich a vytvára nekomfortné prostredie ostatným žiakom a ich rodičom, pričom na správanie matky sa sťažujú i rodičia detí navštevujúcich školu. Súd mal osvedčené, že stále dochádza ku konfliktným situáciám, naposledy došlo k incidentu dňa 03.05.2018 pri ZŠ, pričom maloletá M. bola i na ošetrení u detskej lekárky, ktorá kolízneho opatrovníka upozornila už predtým na zvláštne správanie sa matky. Súd dospel k záveru, že je dôvodné zúženie styku matky s deťmi, aby tak boli eliminované stresové situácie a psychický tlak detí, ktorému sú vystavené, čo má na ne nepochybne negatívny dopad.

24. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. 13P/122/2017 z 19. júna 2020 bol návrh matky na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom - zverenie maloletých detí L., X. T. M. do osobnej starostlivosti matky zamietnutý s odôvodnením, že správanie sa matky k deťom negatívne vplýva na duševný vývoj maloletých detí a ich psychický stav, jej správanie maloleté deti obmedzuje, zaväzuje, zaťažuje, vyvoláva u nich stresové situácie, ktoré sa matka nesnaží eliminovať. Súd poukázal na vykonané dokazovanie z ktorého vyplynulo, že matka nerešpektuje pomoc psychológov a ich odporúčania, uvádzajúc, že ona sa správa normálne a nie je dôvod, aby navštevovala psychológa, pričom nemá záujem zmeniť svoj postoj k deťom, a to aj napriek usmerneniam zo strany súdu, prokurátora ako i kolízneho opatrovníka a preto súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvodné rozhodnúť o zverení detí do osobnej starostlivosti matky v zmysle jej návrhu a nie je to ani v záujme maloletých detí. Súd taktiež prihliadol na názor maloletých detí, poukazujúc na obsah § 38 ods. 1 CMP v zmysle ktorého, ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. Súd poukázal i na obsah znaleckého posudku č. XX/XXXX T. Č.. X/XXXX I. XX.XX.XXXX vypracovaného znalcami X.. T. B. - psychológom a F.. V. U. - psychiatrom, v ktorom bola opísaná osobnosť matky T. L. Š. Q. V. Z. V. F. Z. I. I., Q. Z. G. Z. K., O., T. Q. T. A. V. Z. Z. A. L. V. P. H., V. B. Q. V. X. T. M. X., J., V. G. Á. V. I. Q. V. A. F. T. A. M. E. Q. T. Z. O. T. J. Z. X. Q.. Z. P. Q. L. X., Q., Z. Z. E., F. P. V. T. J. B. M., A. D. A. I. A. X., Č. Z. H. V.. F. Q. L., Ž. L. Ľ., T. V. A. É. Q. Q. L. Q. V. I. Z. Q. D. V. X., Z. Z. K. T. D. Ľ. K. T. Q., J.. B., X. K. Q. Z. X. A. K., Ž. M. F. L. F. H.. Zo znaleckého posudku vyplýva, že v záujme maloletých detí zmeniť súčasnú formu osobnej starostlivosti otca na osobnú starostlivosť matky, alebo na striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov s aktuálne na základe výsledkov vyšetrenia nejavi

byť prínosným riešením a v záujme maloletých detí je neupravenie styku druhého rodiča, predovšetkým s ohľadom na postoj detí, že styk s matkou nechcú a jej prítomnosť odmietajú, nemajú záujem sa s matkou stýkať. Súd ďalej poukázal na odborný posudok o invalidite matky z XX.XX.XXXX, z ktorého vyplýva, že matka má uvádzanú chorobu: Q. X., T. X. X., I. X. H. - Ľ. Q.. Znalec F. U., C.. uviedol, že T.K. X. X. bola u matky v roku XXXX, v čase vyhotovenia znaleckého posudku bola u matky R. E. I. X. H., ktorú koncom roka XXXX F. H. označila za A. I. X. H. I., Ž. D. H. C. X. H., Q. P. D. T. R. D. Ľ., P. K. H. Ú. Q. Q. A. L., I. X. H. P. Z. Q.E., Z. Q. X. V., Z. F. T. F. B. T. B. X., T. F. P. X. A. K. K.. Znalec X. T. B. na pojednávaní dňa 31.07.2019 uviedol, že zo psychologického hľadiska deti vykazujú autentickú osobnú skúsenosť s matkou, čo znamená, že nie je možné vysvetľovať odmietavý postoj detí len cez prizmu napätého vzťahu rodičov, ale sú tam aj vlastné negatívne skúsenosti detí s matkou, ktoré viedli k postupnému odmietaniu až úplnému zavrnutiu osoby matky, voči ktorej sa správajú s dešpektom a matka sa správa v situáciách v intereagovaní s deťmi T. Q. V. X., Z. X. A. A., Q., A. V. A. F. T. P. Ú.É. I. T. Q., P. K. V. F. K.. Z. K., Č. V. X. I., X. I. Z. V. T. V., F. M., J. V. Q.. Emocionalita matky je O. C., F. V. I. K. X. A. L., V. F. Q. L. Q. Z., A. F. F. A. L.Ľ. V. Q. Z. T. V. Q. D. X. T. Z. X. C. D. H., V. Š., C. X., C. X. Q. Q., H. Č. P. I. Č. Q. L.C.. F. Z. P. Q. L. X. Q. B. E., Z. L. J. C., L. Q. R.. Znalec poukázal na to, že by Q. F. F. I. Z. Z. V., X. D., F. B. Q. Q. Z. X. H.T. Q., T. Z. R. F. X. Q. D. V. X. X. V. L.. F. V. I. K. Q. V. H. Q. T. Z. P. H. X. T. I. Q. V. T. X. V. X., Z. P. Q. R. X. T. I. L. Z. Ú. Q. V. X. T. I. P. F. L. O. H., I., D. Ž. I. T. X. D. V.B. Q. F. P. X.. F. B. F. X. Q. Q., X. X. C. Z. Q. X. M. C., P. Z., Ú., X. Q. Z. T. Z.F. Q..

25. Podľa rozsudku Okresného súdu Piešťany č. 13P/9/2019 z 27. apríla 2020 bol styk matky s maloletými deťmi zakázaný a zároveň bol týmto rozsudkom zmenený rozsudok Okresného súdu Piešťany č. 13P/49/2014 - 184 zo dňa 19. októbra 2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Piešťany č. 13P/49/2014 - 189 zo dňa 28. októbra 2016 v časti úpravy styku matky s maloletými deťmi.

26. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 13Em/3/2017 súd zistil, že uznesením vydaným dňa 21. januára 2020 bol nariadený výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Piešťany č.k. 13P/64/2018 - 97 zo dňa 22. mája 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/64/2018 - 298 zo dňa 11. októbra 2018 a zároveň bol vyhlásený výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Piešťany č.k. 13//64/2018 - 97 z 22. mája 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/64/2018 - 298 zo dňa 11. októbra 2018 za neprípustný. Konanie o výkon rozhodnutia súd zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.11.2020. Súd pri rozhodovaní vo veci výkonu rozhodnutia vychádzal z vykonaného dokazovania a z obsahu spisu a zistil, že styk matky s deťmi realizovaný nie je, pričom maloleté deti v rámci svojho výsluchu pred súdom uviedli, že sa s matkou nechcú stretávať a dôvody aj špecifikovali. Súd poukázal na obsah znaleckého posudku č. XX/XXXX T. Č.. X/XXXX I. XX.XX.XXXX vypracovaného znalcami X. T. B. - psychológom a F. V. U. - psychiatrom, ako aj na správu psychológa C. X. L. T. J. F. o tom, že matka Q. Z. Č. Q. X., ktoré sa podpisujú na tom, že deti odmietajú stretávanie sa s ňou, pričom súdom určené stretávanie s matkou nie je v záujme detí, nepriaznivo vplýva na ich duševný vývin a psychickú pohodu. Krajský súd v Trnave uznesením vydaným dňa 30. septembra 2020 uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil, keď dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutočný stav veci v miere potrebnej pre rozhodnutie o vyhlásení nariadeného výkonu rozhodnutia voči maloletým deťom L., X. T. M. za neprípustný a pre rozhodnutie o zastavení konania o výkon rozhodnutia. Odvolací súd sa plne stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré považoval za vecne správne a odkázal na ne. Matka podala proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave dovolanie a Najvyšší súd SR uznesením č. 2Cdo/253/2021 z 27. januára 2022 dovolanie matky ako neprípustné odmietol.

27. Súd nevyhovel návrhu žalobkyne doplniť dokazovanie záznamom na polícii o udalostiach, ktoré sa uskutočnili 20.12.2017 a 03.05.2018 a takéto dokazovanie nevykonala z dôvodu neehospodárnosti a neefektívnosti, pričom je vysoko pravdepodobné, že by neboli týmto záznamom preukázané nové skutočnosti v súvislosti s predmetným konaním, nakoľko sa k tejto udalosti vyjadrili tak sporové strany ako aj svedkovia a dostatočne podrobne udalosti opísali. Rovnako nebolo vyhovené návrhu žalobkyne zaviazat' žalovanú, aby predložila zápisné lístky z dotknutého obdobia na preukázanie kto bol v danom čase oprávnený preberať mal. M. zo školy, z dôvodu neehospodárnosti a nadbytočnosti, navyše s veľkou pravdepodobnosťou takýto lístok už u žalovanej nebude archivovaný, okrem toho, pre rozhodnutie vo veci nie je tento dôkaz relevantný.

28. Žalovaná navrhla výsluch svedka D.. T. B., ktorý sa mal vyjadriť, či informoval školu, že maloletý L. je oprávnený maloletú M. vyzdvihnúť zo školského klubu. Súd tento návrh žalovanej zamietol a výsluch navrhnutého svedka nevykonal tak z dôvodu nehospodárnosti a neúčelnosti, ako aj z dôvodu jeho nadbytočnosti a neopodstatnenosti s poukazom na svedecké výpovede vychovávateľky a triednej učiteľky, ako aj výpoveď štatutárnej zástupkyne žalovanej. Súd dodáva, že navyše skutočnosť, či bol alebo nebol maloletý L. oprávnený maloletú M. vyzdvihnúť zo školy, nie je dôležitá pre rozhodnutie o merite veci.

29. Predmetnou žalobou sa žalobkyňa domáha ochrany osobnosti, satisfakcie vo forme ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch voči žalovanej, ktorá mala opakovane konaním v dňoch 20.12.2017 a 03.05.2018 bez akéhokoľvek relevantného dôvodu znemožniť žalobkyni styk s dcérou M., čím tak mala zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne a prostredníctvom svojich zamestnancov mala vážne zasiahnuť do práva žalobkyne na rodinný život.

30. Vzhľadom na skutočnosť, že v časti nároku na uloženie informačnej povinnosti žalovanej vzala žalobkyňa čiastočne žalobu späť, s čím žalovaná vyslovila súhlas, v tejto časti súd konanie zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP.

31. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

32. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby bolo dané primerané zadosťučinenie.

33. Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

34. Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

35. Podľa § 16 OZ, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

36. Domáhať sa základného práva na súdnu ochranu možno iba spôsobom predpísaným príslušnými zákonmi. V prípade občianskoprávnej ochrany treba dodržať postupy vyplývajúce z Občianskeho súdneho poriadku. To sa vzťahuje v plnej miere aj na toho, kto sa domáha ochrany osobnosti ako žalobca. Žalobca ako dominus litis určuje predmet súdneho konania. To znamená, že zo žalobných tvrdení a z požadovaného znenia rozhodnutia (petitu) musí byť celkom nepochybné a jednoznačné, čoho sa žalobca domáha (nález ÚSSR č. k. II. ÚS 189/2010-49 zo dňa 13.1.2011, zverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 15/2011).

37. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti je konanie neoprávnené smerujúce proti osobnej a mravnej integrite fyzickej osoby, a ktoré je objektívne spôsobilé nepriaznivo zasiahnuť niektorú zo zložiek osobnosti fyzickej osoby. Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti postačí, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo aspoň ohroziť práva chránené ustanovením § 11 OZ. Vlastný zásah je nutné hodnotiť vždy objektívne s prihliadnutím na konkrétnu situáciu, za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo.

38. Napriek tomu, že zákon nedefinuje pojem zásah, ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté osobnostné práva, je ním však bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie (zdržanie sa konania alebo jeho opomenutie), ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi je predovšetkým neoprávnenosť zásahu (neoprávneným nie je zásah do osobnostnej sféry, ak sú dané okolnosti vylučujúce protiprávnosť konania, napr. výkon práva, plnenie povinnosti, svojpomoc, nutná obrana či krajná núdza), a tiež jeho objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby. Ak určité konanie vykazuje zákonné znaky zásahu do chránených

osobnostných práv, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadostučinenie (§ 13 ods. 1 OZ). Aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 OZ, a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom, musia byť splnené obe vyššie uvedené náležitosti (zásah musí byť neoprávnený a tiež objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach). Zodpovednosť za neoprávnený zásah je založená na objektívnom princípe, to znamená že sa popri neoprávnenosti zásahu do osobnosti fyzickej osoby nevyžaduje zavinenie pôvodcu tohto neoprávneného zásahu. O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nepôjde, ak existujú okolnosti vylučujúce neoprávnenosť zásahu. Jednou z takých okolností môže byť aj výkon zo zákona vyplývajúceho práva alebo plnenie zákonom uloženej povinnosti. Takýmito prípadmi sú najmä zákonné licencie (§ 12 ods. 2 a 3 OZ) práve tak, ako licencie stanovené inými zákonmi (napr. Trestným poriadkom, Zákonom o rodine a pod.), avšak za predpokladu, že takto vykonané zásahy sú uskutočnené v rámci a v medziach týchto zákonov.

39. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osobe z hľadiska jej postavenia v spoločnosti (napr. v rodine, na pracovisku a v odborných kruhoch, na verejnosti). Naplnenie podmienok vzniku zodpovednosti za zásah do osobnosti fyzickej osoby so sebou prináša priznanie morálnej satisfakcie v prípade, ak je súčasne preukázané, že zásah do osobnosti fyzickej osoby bol neoprávnený, bol objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu na osobnosti fyzickej osoby spočívajúcu buď v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite a ak existuje príčinná súvislosť medzi zásahom a takýmto porušením alebo ohrozením osobnosti. Neoprávneným je zásah, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom. Môže k nemu dôjsť ústne, písomne alebo aj inak, vždy však musí byť jeho súčasťou rozpor so zákonom spočívajúci v tom, že ten, kto do chránených práv zasiahol, nemal na to zákonné oprávnenie a že nebol daný žiadny z dôvodov výnimočne vylučujúcich protiprávnosť zásahu. V každom konkrétnom prípade zásahu do osobnosti fyzickej osoby je tak potrebné skúmať, či tu nie sú okolnosti vylučujúce neoprávnenosť zásahu, keďže neoprávnenosť zásahu do osobnosti fyzickej osoby je objektívnou kategóriou. Je potrebné zväžiť, či v konkrétnom prípade tu nie sú okolnosti vylučujúce neoprávnenosť zásahu (napr. privolenie dotknutej fyzickej osoby, prípady tzv. zákonných licencií, resp. prípady, keď k zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo v rámci výkonu iného subjektívneho práva stanoveného zákonom). O neoprávnenosť zásahu do osobnosti fyzickej osoby nejde okrem iného v prípadoch, kde je zásah dovolený (resp. jeho možnosť je predpokladaná) zákonom, ak súčasne neboli prekročené medze stanovené zákonom.

40. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, poukazujúc na citované zákonné ustanovenia a výklad k nim, súd nemal preukázané zo strany žalovanej také správanie, ktorým by vážne zasiahla do osobnostných práv žalobkyne v takom rozsahu ako uvádza žalobkyňa. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 19. októbra 2016 č. 13P/49/2014-184, ktorým bolo manželstvo žalobkyne a D. T. B. rozvedené a schválená rodičovská dohoda o výkone práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode a upravený styk matky s maloletými deťmi, bol záväzný erga omnes, teda pre každého, s týmto názorom sa súd stotožňuje len čiastočne, a to iba v časti rozvodu manželstva, keďže konanie o rozvod manželstva je konaním, v ktorom sa rozhoduje o osobnom stave. Rozhodnutie o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom však nie je tzv. statusovým rozhodnutím a výrok právoplatného rozsudku je v zásade záväzný inter partes, t.j. záväzný pre účastníkov konania, a teda nenadobúda všeobecnú záväznosť. Rozsudok Okresného súdu Piešťany č. 13P/49/2014-184 z 19. októbra 2016 v časti úpravy styku žalobkyne s maloletou M. teda nebol záväzný pre žalovanú, navyše nebolo súdnym rozhodnutím určené miesto výkonu styku v priestoroch školy. Súd nemal preukázané, že by dňa 20.12.2017 v priestoroch školy bolo zo strany žalovanej úmyselne zabránené žalobkyňi v kontakte s dcérou M., žalobkyňa sa zúčastnila vianočného vystúpenia detí pre rodičov, čo sama potvrdila a túto skutočnosť nenamietala. Pokiaľ pani vychovávateľka poprosila žalobkyňu ako matku, aby nechala mal. M. v triede, aby mohli nerušene dokončiť prípravu na vystúpenie, nemožno takéto konanie vychovávateľky školy považovať za zásah do osobnostných práv žalobkyne. Rovnako konanie vychovávateľky školy, ktorým po ukončení vianočného programu umožnila otcovi spolu s mal. M. odísť z budovy školy nemôže byť považované za vážny zásah do práva žalobkyne na rodinný život. Ani dňa 03.05.2018 po návrate detí zo školského výletu nedošlo zo strany žalovanej resp. jej zamestnancov k takému konaniu, ktorým by zasiahli do práva žalobkyne na rodinný život, pretože z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že styk žalobkyne s mal. M. znemožnil syn žalobkyne L.. Niet pochyb o tom, že medzi žalobkyňou a jej deťmi vrátane maloletej M. sú narušené vzťahy, čo jednoznačne

preukazujú výsledky dokazovania vo viacerých súdnych sporoch prebiehajúcich na tunajšom súde a ktoré súd vo vyššie uvedených odsekoch tohto rozhodnutia opísal. Neodkladným opatrením z 22. mája 2018, právoplatným 26.10.2018 súd zmenil styk žalobkyne s maloletými deťmi V., L., X. T. M. keď vychádzal z okolností, ktoré nastali ešte pre týmto rozhodnutím, teda aj v rozhodnej dobe. Už v liste zo dňa XX.XX.XXXX riaditeľka ZŠ upozorňovala na správanie žalobkyne, ktorým znepríjemňuje prácu pedagogickým zamestnancom a vytvára nekomfortné prostredie ostatým žiakom a ich rodičom. Ako vyplýva z dokazovania v konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti B., k narušeniu vzťahu medzi žalobkyňou a jej dcérou M. nedošlo v dôsledku správania sa žalovanej a žalovaná nemôže niesť zodpovednosť za to, že žalobkyňa nemá dobrý vzťah so svojimi deťmi.

41. Nadväzujúc na uvedené a vychádzajúc z vykonaného dokazovania možno vyvodiť záver, že u žalovanej nebolo zistené také konanie vo vzťahu k žalobkyne, ktoré by bolo objektívne spôsobilé nepriaznivo zasiahnuť niektorú zo zložiek osobnosti žalobkyne, čím by došlo k zníženiu jej dôstojnosti a vážnosti. Preto bolo už nadbytočné zaoberať sa otázkou vzniku nemajetkovej ujmy na strane žalobkyne, ako aj príčinnou súvislosťou medzi konaním žalovanej a vznikom takejto ujmy na strane žalobkyne.

42. Nakoľko žalobkyňa nepreukázala, že by sa žalovaná dopustila neoprávneného zásahu do jej osobnostných práv, žalobu v časti nároku na satisfakciu vo forme ospravedlnenia a finančného odškodnenia nemožno považovať za dôvodnú, preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

45. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Nakoľko došlo k zastaveniu konania v časti informačnej povinnosti žalovanej v dôsledku čiastočného späťvzťatia žaloby, procesná zodpovednosť je na strane žalobkyne, keďže nebolo preukázané procesné zavinenie na strane žalovanej, ktorá v rozhodnom čase informovala žalobkyňu o výchovno-vzdelávacích výsledkoch jej dcéry, ako aj o školských aktivitách jednak prostredníctvom triednej učiteľky osobne aj elektronicky, taktiež na rodičovských združeniach, čo žalobkyňa nespochybnila a potvrdila, že má možnosť sa s triednou učiteľkou mal. M. stretávať a dohodli si spôsob komunikácie cez Edupage.

49. V dôsledku zamietnutia žaloby v časti ospravedlnenia a finančného odškodnenia bola v konaní úspešnou stranou žalovaná, ktorá si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

50. Žalobkyňa žiadala, aby súd v rámci rozhodovania o náhrade trov konania prihliadol na dôvody osobitného zreteľa podľa § 257 CSP a prihliadol na jej majetkové a sociálne pomery. Centrom právnej pomoci jej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci, je oslobodená od povinnosti platiť súdne poplatky, čo odôvodňuje záver o jej hmotnej núdzi, navyše je poberateľkou invalidného dôchodku, ktorého výška je XXX,XX eur a predstavuje jej jediný príjem.

51. V rámci rozhodovania o trovách konania súd vychádzal zo zásady úspechu v predmetnom konaní, pričom u neúspešnej žalobkyne nebola zistená existencia žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, avšak súd dospeje k záveru, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu celkom alebo sčasti neprizná, pričom musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý sa má vykladať prísne reštriktívne a rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým

mravom. Pokiaľ žalobkyňa uvádza ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd nemá výnimočne priznať žalovanej nárok na náhradu trov konania skutočnosť, že jej bol Centrom právnej pomoci priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci, na toto tvrdenie súd neprihliadol poukazujúc na Uznesenie Ústavného súdu SR z 8. marca 2017, sp.zn. I.ÚS 118/2017: Iba zo samotnej skutočnosti, že bol strane sporu Centrom právnej pomoci priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc, nie je možné vyvodiť, že jej osobné a majetkové pomery odôvodňujú nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane sporu z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Rovnako súd ani tvrdenie žalobkyne, že bola oslobodená od povinnosti platiť súdne poplatky nepovažoval za dôvod hodný osobitného zreteľa odkazujúc na Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2010, sp.zn. 1M Obdo V 19/2008: Samotná skutočnosť, že žalobca ako poplatník bol oslobodený od súdneho poplatku, nezakladá dôvod pre použitie ustanovenia § 150 OSP (§ 257 CSP). V prípade ak by súd návrhu žalobkyne na postup podľa § 257 CSP vyhovel a žalovanej by výnimočne nepriznal zákonný nárok na náhradu účelne vynaložených trov v predmetnom spore, poukazujúc na závery o neopodstatnenosti žalobného nároku a napokon i s poukazom na majetkové pomery žalobkyne, ktorá je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v kat. úz J., by bol takýto postup v rozpore s dobrými mravmi.

52. V nadväznosti na vyššie uvedené súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).